

QVERE
LA EVANGELII
apud homines tam indis-
gnis modis contem-
pti & negle-
cti.

Esiae primo.

Cognouit bos possessorem suum, & asinus pra-
sepe Domini sui: Israël autem me non co-
gnouit, & populus meus non in-
tellexit.

LECTORI SALV,
tem in Christo.

NEMO est, qđ certo sciam, pio
rum, qui si exakte ppendat
horū temporū calamitates multis
plices, non uehementer et doleat,
adeoq; quem nō suę uitæ t̄cdeat.
Dic em̄ mihi per deum immorta
lem, quæ dementia cepit uniuers
sos mortales, ut tales esse nō solū
nō pudeat, uerū etiam gaudeant.
Si spectes bonos, sapientes, do
ctos, cōperies hoc ipsum sibi esse,
qđ sunt. Si spectes malos, insipis
entes, indoctos, nihil attinet, ut de
illis dijudices, quū hoc sit palam.
Vtrouis respicias, est qđ maxime
displianceat spiritui. Quæ res pmo
uit animū meum, ut summi boni,
quod est sacrosanctum dei Euans
gelium

AD LECTOREM.

gelium, neglectum & contemptū
pro ultione doloris deflerē, idqz
paucis, et non paulo moderatius,
qz ipsa rei atrocitas regrebat. Qui
bus enim nō uerbis debebat hoc
omnis lingua cōfiteri: Mirum, qz
deus Opt. Max. non mox & ses
mel totum mundum horribiliss.
plaga punit, qui suæ altiss. maiest
stati tam superbe resistit frustra.
Sed hoc pacto patefit de cœlo
eius longanimitas, ad poenitentiā
perpetuo inuitans omnes. Et
cōtra, uindicta crescit, & the
saurizat sibi iram in malis
gno positus mundus.

Quicquid autem id
est, boni cōsule.

Vale.

I iij Euano

EVANGELIVM CON
queritur.

Quo ruitis malesani homi
nes in hoc terrarū orbe?
Quò ferimini omnibus
modis stultissimi? Quid, quid, in
quam, uos abripit, & ueluti nare
pertrahit sursum ac deorsum, per
saxa, per ignes, ita ut dubitem, an
hominis uocabulo uos dignari
debeam? Dū alij in omni uita hoc
unum agunt, ut ad summos eue
hantur honores: alij quiduis & fa
ciunt & patiūtur, ut liceat pecore
& tellure multa diuites esse: alij
huc spectant, ne desit ulla uolu
ptas, ut dormitent in lectis ebur
neis, lasciuant in stratis suis, co
medant uitulos de medio armens
ti, bibant uinum in phialis canens
tes ad uasa cantici, & optimo uni
guento

QVERELA EVANGELII.

guento delibuti sibi gaudeat: alij
(præsertim stolidum uulcus) eo
tendunt infatigabili diligentia, ut
uxores indipiscatur formosas ius-
xta ac laudatas ciuiliusq; morū,
ut liberos progignant formosos
& fortunatos, ut sibi parent pul-
chras domus, uberes agros, ut li-
beros cum opulenta dote elocet,
utq; sani, & in longum tempus
uiuant absq; ulla bonorum uns-
decunq; corrasorum iactura, &
suæ famæ nota. Quid multis?
Quisq; quod uult & affectat, id
querit & facit. Adde q; commu-
nitates ipse, nedum priuati homi-
nes, non alio respiciunt in repub-
nisi ut preclare agant, & patriæ
gloriam aucupetur, ut urbes or-
nent, & extruant in altum moea

I iiii nia

Q V E R E L A

nia, & in promptu sit panoplia,
ut crescant census & opes in im-
mēsum, ut securi sint ab hostibus,
utq; uideantur graues ac pruden-
tes uiri in hoc sēculo. Mei uero
ubiq; nullus respectus apud ul-
los. Ah quanto malo uestro sex-
centies miseri. Quanto satius erat,
respexisse me, q; tantis furij exagi-
tatos, per praeceps in omnia rapi-
uos. Et o rem indignissimā, pla-
necq; horrendam, eo uentum esse,
ut me odio quoq; habeant imme-
ritum, tantū abest, ut amplectan-
tur. Misereret me istius uestræ
plus q; pdigiosæ dementiae, ni ui-
derem uos tantis animorū assensi-
bus tam cupide, adeoque dedita
opa auersari me. Vestraptē spons-
te negligitis, quod omnibus certe
modis

E V A N G E L I I .

modis fuerat expetendum , si uel
tantulum saperetis . Cogi ad hoc
qui potestis inuiti: aut ego uobis
nolentibus obtrudi q̄modo pos-
sum: Et uobis stultior sit, q̄ ⁷⁰ & ¹⁰ u-
nā ¹⁰ moliatur, quibus tamen du-
bito, an unq̄ stultius quicq̄ fuerit.
Si qua ars exotica p̄clamaretur,
mirum ni certatim ad eam capes-
sendam irrueretis. Disciplinas hu-
manas quisq; pro sui ingenij cul-
tu ueneramini. Rem medicā pro-
pter corporis bonam ualeitudinē
suspicitis. Peritiam iuris compensa-
dij gratia amplectimini. Me uero
summum bonum, p̄cellens omne
quod est in rerum natura, siue sit
in cœlo, siue in terra, siue in mari,
siue in abyssis, imo per quod hæc
omnia facta sunt , existens ab ini-

I v tio

Q V E R E L A

tio & ante sæcula, præsentaneum
pharmacum, coelestis sapientie ca-
put, omnis salutis incōcussum fun-
damentum, Euangelium gloriæ
magni dei suspensis naribus præ-
teritis, non nescientes interim illa
uix duratura ad breue tēpus, me
uero mansurum in æternū: Nec
dubitantes, quin illa uili ac ster-
coreo corpori subseruant, & ad-
blandiantur luridæ carni, me uer-
o cum spiritu et homine interno
meum habere commercium, qui
quanto præstat corpore? De cœ-
lo misit me deus Op. Max. & mis-
sit uobis, & misit in uestrum com-
modum. Non promerebatis hoc
beneficij, misit tamen, quæ est eius
immensa iuxta ac profunda bo-
nitas, atque eo citius & libentius,
quod

E V A N G E L I I.

quod missum est, suscipe debebas
tis. Vult ille, ut omnes ubique resis-
tiscant, & ad cognitionem ueris-
tatis ueniant, hoc est, ut me reci-
piant, fontem ueræ & perfectæ
scientiæ dei altissimi, qua terra re-
pleta est, me olim primum diuul-
gato. Quid poterat mitti coelitus
aut preciosius, aut eximum ma-
gis? Potentia sum dei cuius cres-
denti. Effundo inuestigabiles di-
uitias gratiæ dei. Sum genitrix fi-
liorum dei, spiritu fidei fœcunda.
Sum thesaurus inexhaustus misericordiæ
dei. Sum ἐλεγχος summi
mentis, orbi patefactæ. Sum ex-
plicatio retrusissimi mysterij a tot
seculis absconsi. Breuiter sum unius
cus ad æternam foelicitatem adi-
tus, fidei uigore constans. Quod
cum

Q V E R E L A

cum sim, dicite uos mortales, qui
fit, ut tam habear uile, tāq; in nul-
lo precio? Imo, ut pro stultitia iu-
dicer, proq; nouitate nescio qua:
Iterum dicite, o infōelices, o cāci,
o stupidi, cur ego res tanta uo-
bis sordeo, odor alioqui suauissi-
mus? Cur reiçior munus opulens
cūsimum magni regis? Cur con-
mōr omniū bonorum pelagus?
Ah dementes utinam intelligere-
tis, q; ingenti malo uestro, quanta
uestræ salutis iniuria, quanta de-
niciq; dei patris iracundia me repel-
latis, me, inquam, quo nihil est ex-
cellentius, salubrius, aut necessa-
rium magis in omni mortalium
uita. Et quid dicam de illorū insa-
nia, qui nō uerentur palam etiam
horrendis blasphemij; incessere
me

E V A N G E L I I.

me, uocantes doctrinam, pestiferam h̄eresim, orbis seductionem, scurrilitatem, mendacium, & quisbus odiosis nominibus non? Sic ne mortales de uobis meritus est benignissimus pater in coelis? Sic ne decuit creaturas creatori suo pro beneficio gratias agere? Ita ne uos pditissimi homunctiones, ac omni malo dignissimi, debebatis æternam & cœlestem ueritatem tam turpiter, tā impudenter calumniari? Quid spiritui sancto magis aduersum? Quo alio læditur acerbius? Quo alio dedecoratur deformius? Quo alio impetratur crudelius, & prouocatur amarus lentius? Quod scelus, quod sacrilegium? Nullum malū atrocius, et auribus intolerabilius unquam fuit

Q V E R E L A

fuit in rebus omnibus. Olim per-
petiebar ignominias et calumnias
non mediocres in prophetis, qui
cū de me testificari non cessarent,
& uinci humanis persuasionibus
non possent, octisi sunt. Deinde
que non opprobria, quas nō con-
tradictiones tuli in meo domino
& magistro Iesu Christo filio dei
uiuentis, ad quem prophetæ pri-
ores respexerant, quem definito
consilio dei cū traditū accepissent
per manus inimicorū, intereme-
runt suspendentes in ligno? Quæ
& quanta tuli in Apostolis Do-
mini mei, inque suis Martyribus
cæteris? Hinc oppugnabant Iu-
dæi, illinc gentes, utrique sua so-
mnia multipliciter ingerentes, ac
tandē ubi ego bene radicata plan-
ta non

E V A N G E L I I.

tanon cederem, sed p̄gerem mea
um officiū facere in martyribus,
occisi & ipsi sunt. Postremo in his
temporibus periculosis, bone de-
us, quanta patior in meis cōfesso-
ribus. Prophetæ habuerunt suos
idololatras publicos, Christus su-
os scribas & Pharisæos, Apostoli
falsos fratres, Hæc tempora ha-
bent sophos & hæreticos, ne ulli
seculo desint aduersarij & inimic-
i dei. Sed qualecunq; est hoc ges-
nus hominum, implet mensuram
patrum suorum, genus Iudæis,
Turcis & Schytis longe pertina-
cius, & eo peius, quo se proprius
arbitratur esse Christo, quem ta-
men reuera nec huius habent, nisi
suum sit cōmodum. Nulli aduers-
arij ineptius aut indoctius éges-
runt.

Q V E R E L A

runt contra me. Opponunt tam
puerilia delyramenta, obiciunt
tam preter rem, disputant tam ab
surde, colligunt tam inconuenien-
ter, respondent tam impudenter,
ut me pigeat cōmemorare, & pu-
deat ab alijs audiri, si commemo-
rem. Taceo q̄ etiam impie pleraq;
cōtra euomant. Taceo q̄ nōnun
quam communi sensui contraria
effutiant insani rabulæ. Taceo
quoties contra ipsorum conscienciam
reclament, cum sciant secus.
Trāseō insignia illa & ualde cras-
sa mendacia, quibus me conan-
tur eludere, ipsi ex mendace patre
diabolo nati, mendacijs consuti,
adeoq; existentes ipsum mendaci-
um. Insurrexerunt in me atroci-
ter calamo & ore, cum primum
coepisse

E V A N G E L I I .

corpissem diuulgari, mox inuocas
to brachio s̄eculari, nunc tandem
conantur me minis, exilio, carces
ribus, igne & gladio profligare.
Quo fit, ut satis cōqueri non poss
sim, maxime cum simplicium ani
mas capiant suo illo fuco. Infelis
ces nimium animę, quæ per mens
daces istos seduci, suffocari et ma
stari debetis. Quām ego cupiam
uos abductas, & intra mei pascui
sepes uirentia carpere gramina.
Multo frumento, multo uino &
oleo totaque illa cœlesti benedi
ctione animas repleo mihi adhæ
rentes robusta fide. Quin igitur
accedite uos quoq; a ccedite et re
pleamini. Praebeat autem pastor il
le bonus, uester erector, & ad me
ducat, Amen. Cæterum de illis

K meis

Q V E R E L A

meis hostibus plura diccrem, ni
ita male haberet me rei indignis
tas. In superioribus conquerebar
de mortalibus cunctis in genere,
negligentibus me tantum quippe
bonum: uerum schismaticorum
non negligentia solum, sed & ex
cēcata malitia & inueteratū odi
um in immeritum sic cōcitat me,
ut de illis uel solis queri oporteat.
Et cur obsistunt mihi totis uiris
bus? Cur? nisi ut expleant peccata
sua semper. Scortatores sunt ne
phandissimi, adulteri ut impudici
canes, usurarij auarissimi, uentres
pigri: que & similia uitia cum me
cum pugnant ex diametro, atque
ego illa dedoceam, satis scilicet
causē est, cur me sic persequantur.
Deinde non quadrat eorum do-

ctrina

EVANGELII.

frina mecum. Non cōgruit sanctis
monia, non ceremonia. Ipsi osten-
tant suum inuentū, suum signa-
tum, suum institutum: sed si ad
questiōnē res ueniat, longe abest
ame, quicquid pene iactitant, ac
gloriosis uerborum bullis uendis-
tant. Ultimo detinet philautos
istos, quae uerentur Euangclio mihi
dare manus, & se fateri uictos, si
consentiant Christo, atque ab An-
tichristo aliquo dissentiant. O in-
signiter stultos. Pudet spiritui san-
cto dare manus, et non pudet da-
re satanæ & mammonæ: Sed nihil
mirum, Dñs & principes ipsorum
isti sunt, sub quibus militant, et si
pendia faciunt, quorum finis in-
teritus, secundum opera eorum.
Prouoco igitur ad iudicium cer-

K n tum

Q V E R E L A

tum dei mei, qui est sanctus Israël,
quando reuclabitur & patebit
omnium oculis mea iustitia, et ue-
stra iniustitia, iniquitas, dolus, &
tota illa scelerum sentina. Est pre-
terea, qd querar de principibus
omnium nationū. Sunt sui dissimili-
mi, Vacant rebus alijs, Non
curant quicquam de repub. Chri-
stiana, curant autem suum cōmo-
dum, stertunt, ludunt, deliciantur
aut nugas agūt, quoties ad suum
officium requiruntur. Tanta sus-
perbia eorum, tantusq; luxus, ut
dici nequeat. Ah ego ut exulo, ut
nullus mihi locus in aulis. Quid
mihi dico? Iustitia ciuilis & natu-
ralis equitas peregrinantur ex aul-
is deturbatq; tantum abest, ut me
ferāt. Sed dominus iudicabit causam

E V A N G E L I I .

sam meam in ueritate. Is enim fidelis & uerax, & non est apud eū respectus personarum. Si qui uero sint mei amatores principes, det illis deus, ut perseverent usq; ad finē. Alij uero uidebunt olim, quid patrarint. Mallem ego me tam diligi ab eis, q; oderūt me. Ipsí uero hoc agunt, ut colligant sibi furorem ire domini ardenter, ut ignis. Erubescunt me, quo pater cœlestis nihil delicatius amat. Qui dam diffidunt mihi, recepturi nis mirum, si mūdanum essem. Qui dam timent suæ amplitudini, quā uident ceu per nebulam contras tam fore, si regnaret mea ueritas. Multa scelera occident certe, multa flagitia decident, & corruet in iustitiæ plurimum. Contra uero

K iij resur;

Q V E R E L A

resurget uirtus, ueniet probitas,
florebit innocentia, me dominans
te tam Ecclesiæ q[uo]d aulæ, & me im-
perante tam choro q[uo]d foro. Cui
bono qui restiterit, is est filius dia-
boli, & in hoc natus, ut peruerat
rectas semitas domini. Cæterum
nō possum mihi temperare, quin
etiam querar de meis, utinam uer-
e Euangelistis. Omnes Euange-
listæ uolunt & esse & dici, quo-
rum certe maior pars nec nouit
quidem quid sit Euangelion. Le-
gerunt quidam unum atq[ue] alterū
libellum, quorum iam, ut ille ait,
nullus finis: Sacra uero Biblia nō
attigerunt. Imo sunt, qui uix leges
re possint, quos tamē caue nō pro
Euangelistis habcas. Quidam cū
omnem uitam in Scholasticis nu-
gis

E V A N G E L I I .

gis detriuerint, nullius etiam bos
næ frugis in sua factione homi-
nes, & ad omnem functionē ines-
pti, illi tamen subito Euangelistæ
fiunt, nescio qua metamorphosi.
Quidam cum uideant fore, ut Pa-
pistæ fame propemodum mori-
antur, cogitarunt de mutanda
conditione, & de repente Euang-
elistæ facti, nouum præbent spe-
ctaculum omnibus. Nec ego illos
aut quosuis alios tales auersarer, si
opus Euangelistæ possent facere,
quod conantur infoeliciter. Curs-
runt, anteq; mittantur. Et idcirco
uoluntantur in me tanquam in ce-
no, quando p̄dicare uolunt. Quo-
fit, ut auidas animas defraudent,
& aduersarijs ansam oppido ri-
dendi præbeant. Similes habent

K iij Sabra

Q V E R E L A

labra lactucas. Mallem profecto
deprædicari per abiectiores etiā,
& deprædicari quo quis modo siue
per occasionem, siue per ueritatē,
si gratia et intelligētia dei possent,
quod conantur. Operarij a do-
mino meo extrudātur in uineam
istam oportet. Vinea autem est
Ecclesia, cui seruire, præsidere est.
Porro de illis qui me simulant, &
sese ut Euangelistas uendant, cū
ipſi non credant, aut qui dupli-
corde sunt, claudicantes in utran-
que partem, nihil in præsentiarū
dicam. Habent qui iudicet eos cū
hypocritis. Dicam autem de ihs,
qui se plus q̄ Euangelistas iactis-
tant. Et mirum, ut doleat spiritali
animo, hęc etiam meminisse. Vo-
lunt illi omnia quæ ore perstres-
punt

E V A N G E L I I .

punt, esse Euangelium, quod fas-
ciunt, esse Euangelicum, quod ha-
bent, esse Euangeli. Et nihil uspiā
sonant, nisi Euangelium, Quem,
admodum olim, Templum dos-
mini, templum domini. Omnia
Euangeli titulo quæ uolūt, agūt.
Sed male sit mihi propitius deus,
nisi mera cāro suaues illos uiros
dei peruerat, si rem introspicias.
Caro enim ut uoto suo perfrua-
tur, eadem opera iactat Euange-
lium, qua decretū. Caro caro est,
et si angelica lingua mortuam scri-
pture literam detonares. Carnem
uero in multis principatum tene-
re eximie Euangelistis apud uul-
gus, indicant fructus & opera eius.
Vbi maior iactantia, fames gloriæ
popularis, & blandior philautia:

K v Vbi

Q V E R E L A

Vbi acrior contentio, dum suam
quisq; sententiam tuetur? An nō
hoc in sophistis hactenus detesta-
bamur? Nullus alteri cedit, Cuiq;
sua placent. Vide ut ulciscantur
ore calamoq;, si qua labes eorum
nomini fuerit adspersa. Vide q
iniq; ferant, si eos parcus lauda-
ueris, sique ab illis dissenseris, aut
ubi uident suam operam nō plau-
sibiliter accipi, & æque pbari ab
omnibus. Surgunt & inflatis buc-
cis concionantur de fiducia in de-
um, etiā in ihs quæ corporis sunt,
nō solum animæ. Bene quidē illi,
sed nulli magis diffidūt deo tam
benigno patri. Et nemo nescit, q
interim sua querant, plus cupiāt,
et palam declarent, q; sint φιλιόνοι,
έχοντες μέρφωσυ μετεβίας, Atq; hoc
non

E V A N G E L I I .

non solū meo dolore , uerū etiam
maximo Christiani populi scans-
dalo. Concionantur de subleuan-
dis egenis, nouit deus, quos ipsi
subleuent, cum id tamen possint.
Palam narratur, q̄ ferueat eorum
charitas scilicet. Faciunt, ut per uis-
tam soliti sunt, nulla est hic trans-
mutatio. De cruce ferēda mirum
q̄ multa ubiq̄ inculcant , sed uti-
nam ipsi a cruce nō abhorrerent.
Crux multis in lingua: paucissimis
sup humeros . Credimus ad tem-
pus omnes, in tempore tentatio-
nis retrocedimus. De temperan-
tia & Apostolica frugalitate be-
ne loquuntur aliqui , cæterum in
ppatulo est eorū uita plus æquo
splēdida, hoc est, ex animi sui sens-
tentia. Diuitiæ male audiunt , ues-
rum

QVERELA

rum arriderent, si adessent clam
alij. Honores captant undecun-
que, Gaudent uocari Rabbi, Do-
ctores, Magistri, Euāgelistę, pro-
phetę, Ecclesiastę, & tantum nō
Christi. In congregationibus dili-
gunt, quod nemo ignorat, πρωτα-
καθεσθία. Sed hæc minutula ipsis
uidentur, habent autoritatē hu-
iusmodi leuicula præterire, aut
glossulis deflectere. De conuersa-
tione illorū quam sanctam & im-
maculatam esse oportuit, & τοπ
bonorū operum, restat mihi uel
sola querela. Apostolos iactant
& ipsum Christū. Sic, aiunt, Pau-
lus fecit, Hoc accidit & Christo.
Vbi uero æmulari illos durū uis-
detur, nulla mentio neque Pauli,
neq; Christi. Quod si urgeas, ut
& alia

E V A N G E L I I.

& alia imitentur, inueniunt com-
mentū, quo elabantur. Quid igit
tur nisi caro in his omnibus: Et
quid Euangelium, nisi nescio qd
rectorium? De uere pureq; Euan-
gelistis meis, qui uita & doctrina
Euangelica prēstant, nō queror.
Illos enim spiritu suo unxit cōles-
tis pater, & transformauit in no-
uas creaturas, ut omni sapientia et
prudentia spiritali prēdicti, ambu-
lent digne deo, ipsi per omnia pla-
centes, quos ἀμώμος καὶ ἀνεγκλητος
custodiat ipse sibi usque ad diem
suum, Amen. Si quæ dixi durio-
ra de linguatis Euangelistis, igno-
scant oro mihi. Nam hoc docent
alios, ut alter alteri ignoscat. Dis-
xi non ut eos traducam, sed ut
emendem, utq; carne detrita, spi-
ritui

Q V E R E L A

ritui perfectius subiçiantur, atq; indies purgatis palmitibus fructū copiosiorem afferant. Spero illos fore posthac uere Euangelistas, & affectu, idq; diuinitus. Qui nuntiuntur supra ipsum Christum & Apostolos nouissimis his temporibus, & noui & accuso eos corā tribunali dei iusti iudicis. Actum erit de meo negotio, si spiritū dei erudire homines cooperint. Et o deus, quare mortalis homo couenit? Malum totius orbis immensum. Verbum non addam ultra. Vertat deus hoc quod queror in meliorem partem. Iam uero quid dicam de nouis illis Euangelij spiritibus, quibus quidam adeo repleti sunt, ut nihil crepitent, nisi spiritus, sicut ante dixi de Euange

līj

E V A N G E L I I.

In iactato uocabulo. Illos spiritus
ego non iudico, sed quia iactato-
res spiritus sunt, q̄modo possunt
esse boni & a deo? Spiritus mens-
daces uereor ne sint. Det uero il-
lis deus suum spiritum sanctum,
spiritum iudicij & ardoris, spiri-
tum ueritatis. Sed illud præterire
non possum, Hic fructus est illo-
rum spiritus, q̄ scripturam con-
temnunt, item egregium illud do-
num linguarū, quasi uero Euans
gelizare possint citra illius excels-
lentiss. doni adminiculum. Scio
uere θεοθάκτον̄s hoc posse, sed ubi
sunt? Demonstrent documētum
illius miraculi, & credemus eis.
Asini sunt, idiotis quibusuis indo-
ctiores bardi, uolunt tamen ali-
quid esse, imo totum esse. Volunt
aliquid

QVERELA

aliquid noui & inauditi docere,
digniores lapidibus, q̄ admonis-
tionibus. Neq; enim nostris ad-
monitionibus acquiescunt, nimis
rum qui e cœlo q̄tidie diuinæ uo-
ce uiua admonitiones audiūt. Et
horū finis interitus. Oportet esse
sectas, ut ij qui probati sunt, ma-
nifestentur. Ego nō dubito, quin
deus meus faciliter & cum salute
animatorum multarum, quod cœ-
pit, deducturus sit, inuitis omni-
bus sophis & spiritibus illis im-
mundis. Eset p̄terea quod magis
qrerer, nimirū in genere de uulgo
Euangelicorum, ut dici uolunt,
nisi me dolore iuxta ac iniuria uis-
Etū tacere oporteat. Inuenio q̄ue
improbis moribus ac mala uita
homines, ut antea. Nulla fides er-
ga pro

E V A N G E L I I .

ga proximū , etiam nec ea, quam
docent & gentilium literæ. Nulla
charitas, nullus fauor, nulla benes-
ficiencia . Summatim , uiuitur tam
male inter Euāgelicos , ut me istis
us pudeat apud Ethnicos. O ego
q̄ offendor, ò q̄ offenditur Eccles-
sia mea. Satan molit hæc omnia,
ut uitijs insertis suffocer ego, &
non enatum fructificem. Loquor
autem de uerbo tenus Euangelis-
cis, qui eo abutuntur ad occasio-
nem carnis , ac sub hoc uelamine
faciunt quod libet . Alioqui dos-
minus ipse nouit, qui sint sui, quo-
rum conuersatio munda est et ho-
nesta. Sed ut finē huius meæ ques-
rimonię faciam, Oro & obtestor
per nomen Iesu Christi Domini
noſtri, uniuersos mortales , ut in

L tems

QVERELA EVANGELII.

tempore resipiscant, ne dies ille
magnus & horribilis uos tanquam
fur in nocte comprehendat, et au-
diatis cum tremore: Ite maledicti
in ignem æternū, qui paratus
est diabolo & angelis eius.

Habetis quæ uolui,
uidete quæ
dixi.

Mundus enim
transit.

Christus dixit.

μακέριοι ὁι κλαίοντες νῦν, οἵτι γελάσετε.

Anno M. D. XXIIII. scripta.